

13de SCHELDEPRIJS

10 juni

Er komen 21 profs opdagen bij de start in St. Mariaburg (Brasschaat). De Scheldeprijs komt in aanmerking voor het Kampioenschap van België. Felix Sellier, de grote favoriet, krijgt af te rekenen met materiële problemen en komt daarbij ook nog ten val. Vier renners sprinten op de wielersbaan van Mariaburg voor de zege. Miel Thollembeek is de snelste voor Maurice De Waele (de latere Tourwinnaar), Denis Verschueren en Hilaire Hellebaut.

PARCOURS

St. Mariaburg, Brasschaat, Schilde, Oostmalle, Lier, Mechelen, Vilvoorde, Steenokkerzeel, Vier Armen, Waver, Leuven, Aarschot, Kasterlee, Geel, Turnhout, Hoogstraten, Wuustwezel, Kalmthout, St. Mariaburg (velodroom).

UITSLAG

21 deelnemers

1. Emiel Thollembeek, 225 km in 8u36'; 2. Maurice Dewaele; 3. Denis Verschueren; 4. Hilaire Hellebaut; 5. Benjamin Javaux op 9'; 6. Odile Taillieu; 7. Nelis; 8. Joseph Van Daele op 11'; 9. François Walraevens; 10. Jules Vertriest; 11. Félix Sellier op 13'; 12. Jules Heyvaert; 13. Gérard Plas op 26'; 14. Louis Budts op 35'; 15. Pierre Hudsyn; 16. Cyrille Buysse; 17. Jan Barendse (Ned).

Na de finish poseren v.l.n.r. Hilaire Hellebaut (4de), Denis Verschueren (3de), Emiel Thollembeek (winnaar) en Maurice Dewaele (2de). De man in het midden stond in het wielermilieu bekend als Mon de kanonnier.

Emiel Thollembeek

(°Denderwindeke 21.01.1895-°Gent 07.06.1969)

Thollembeek was een sterk renner van de betere middelmaat. Hij was polyvalent. Gaandeweg evolueerde hij van wegrenner naar baanrenner. Miel werd prof in 1921 en stopte na het seizoen 1934. In 1922 werd hij vijfde in de Ronde van Vlaanderen. In 1923 wint hij de Scheldeprijs en wordt 6de in Parijs-Brussel en in het Kampioenschap van België. In 1924 eindigt hij dan 8ste in Parijs-Brussel. Nadien wordt hij meer en meer baanrenner. In 1926 wint hij met Cesar Debaets de zesdaagse van Gent. Als stayer wordt hij Kampioen van België in 1932. Na zijn carrière werd Emiel Thollembeek garagist in Koekelberg.

René Vermeiren

